

Geestdorp 27 Woerden

BOUWHISTORISCHE VERKENNING

A vertical yellow bar with diagonal hatching, located on the left side of the page.

Bouwhistorische Verkenning schuur Geestdorp 27 te Woerden

Inhoud

Bouwhistorische Verkenning schuur Geestdorp 27 te Woerden	1
Inleiding	3
Korte omschrijving gebouw	4
Kalkzandsteen in Nederland	5
Kalkzandsteenfabriek Hofman in Woerden	6
Beknopte geschiedenis	8
Gevels	10
Noordgevel	10
Oostgevel	13
Zuidgevel	18
Westgevel	20
Dak en dakconstructie	24
Interieur	29
Waardenstelling	33
Noordgevel	33
Oostgevel	34
Zuidgevel	34
Westgevel	35
Begane grond	36
Verdiepingsvloer	36
Spanten zolderverdieping	37
Conclusie en samenvatting.	38

Inleiding

Deze bouwhistorische verkenning is in opdracht van [REDACTED] uitgevoerd door EAG Monuments. Het veldwerk is op dinsdag 12 mei 2020 verricht.

Adres: Geestdorp 27

Postcode: 3444 BE WOERDEN

Coördinaten: 52.097 400, 4.908650

Basisregistratie Adressen en Gebouwen (BAG) ID:0632100000025110

Status: cultuurhistorisch waardevol.

Deze rapportage is gemaakt aan de hand van de richtlijnen voor bouwhistorisch onderzoek ISBN/EAN: 978-90-9024049-7, april 2009.

Alle foto's zijn gemaakt door de auteur, tenzij anders is aangegeven.

Korte omschrijving gebouw

De schuur is gelegen aan Geestdorp 27 aan de noordoostkant van Woerden. Het gebouw is opgetrokken uit kalkzandsteen metselwerk en voorzien van een mansardekap gedekt met zwart gesmoorde kruispannen. De schuur is noord-zuid georiënteerd.

Afbeelding 1: Schuur gezien vanuit het noordoosten.

Kalkzandsteen in Nederland

Kalkzandsteen bestaat uit zand, kalk en water in de verhouding van respectievelijk 92%, 7% en 1%. De stenen worden in mallen gevormd en onder druk gezet in speciale druk- en verhardingsketels. Ten opzichte van het van de traditionele gebakken metselsteen is het maken van kalkzandsteen goedkoper en sneller. De techniek van het produceren van kalkzandsteen werd al vóór de jaartelling toegepast, uiteraard zonder drukketels. Pas in de negentiende eeuw werd deze techniek herontdekt in Duitsland. Vanaf 1854 kwam daar de productie van kalkzandsteen op gang. In Nederland werd in Losser in 1898 de eerste kalkzandsteenfabriek opgericht.

Later volgden er meer kalkzandsteenfabrieken, onder andere in Den Haag (1899), Woerden (1901), Bergen (Limburg) (1902), Vuren (1903), Hoogersmilde (1905), Hillegom (1905), Alphen aan den Rijn (1905), Beekbergen (1906), Velsen (1910), Harderwijk (1921) en Rijsbergen (1926).

Uiteindelijk zijn er in Nederland enkele tientallen kalkzandsteenfabrieken geweest. Het zand werd lokaal gewonnen op land of uit rivieren gezogen. De kalk kwam voornamelijk uit Duitsland en België. Op kleine schaal werd ook schelpkalk toegepast. De locaties van de fabrieken waren op enkele uitzonderingen na altijd aan rivieren of kanalen gelegen.

Kalkzandsteen werd geproduceerd in waalformaat en als buitengevelsteen toegepast. De stenen werden in wit, lichtgeel en rood geproduceerd door middel van toevoeging van pigmenten. Dit vrij nieuwe bouw materiaal bleek in de praktijk niet zo weerbestendig te zijn als gedacht. De stenen erodeerden onder invloed van de weersinvloeden. De steen was ook vrij zacht en er kwamen pitten van ongebluste kalk in voor vanwege de nog niet doorontwikkelde kalkmolens van die tijd. Ten slotte kwam er in 1929 in Nederland een verbod op de buitentoepassing van kalkzandsteen voor buitengevels. Dit gegeven resulteert in een datering van historisch metselwerk van kalkzandsteen in de periode tussen 1900 en 1930.

Afbeelding 3: luchtfoto van Woerden met in rood omkaderd de locatie van de kalkzandsteenfabriek "De Nieuwe Industrie".

Bron: "Collectie Nederlands Instituut voor Militaire Historie".

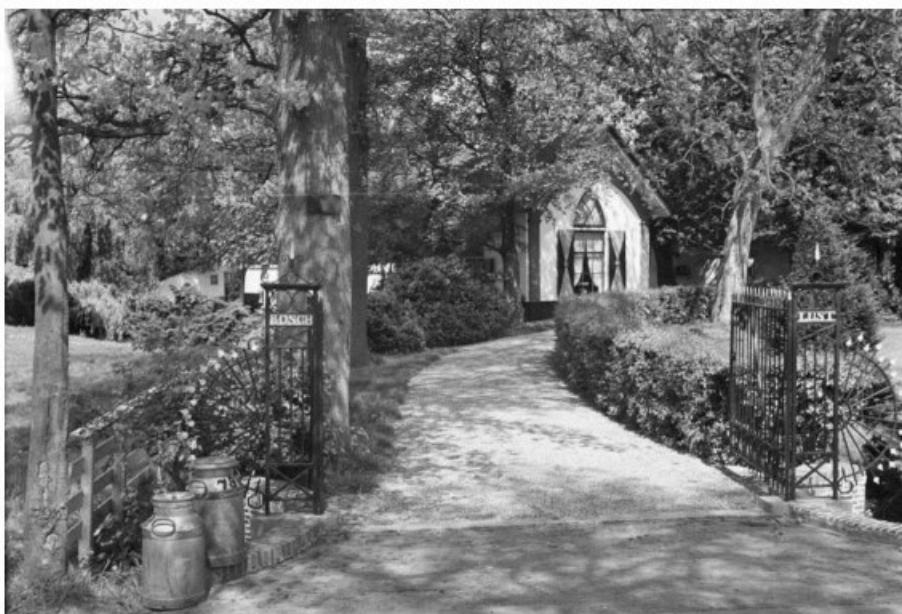
Beknopte geschiedenis

De ambachtsheer van Kamerik, van Teylingen, bouwde in 1798 een buitenplaats genaamd "Boschlust". Op de laaggelegen terreinen achter de buitenplaats werden bospercelen aangeplant. Het huis van de buitenplaats is in 1901 afgebroken en het oude koetshuis van de buitenplaats is verbouwd tot boerderij. De schuur aan de andere zijde van de straat was onderdeel van de boerderij en diende als veestal. Na het bouwen van een nieuwe stal ten noorden van de Groepenbrug is de schuur Geestdorp 27 verkocht.

Afbeelding 4 en 5: bospercelen van buitenplaats "Boschlust" De rode cirkel geeft de locatie van de schuur aan, op de kaart van 1950 zijn de bospercelen gedecimeerd.

Bron: Topotijdreis.nl, kaartmateriaal van 1873 en 1950.

Afbeelding 6: Verbouwd koetshuis tot boerderij, in het smeedijzeren hek is de naam Bosch Lust te lezen.

Bron: Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed, Amersfoort / Documentnummer 187855.

Gevels

De gevels zijn opgebouwd uit metselwerk van witte en oranje kalkzandsteen en gebakken metselstenen. In de gevels zijn houten kozijnen voor ramen en deuren opgenomen. In de volgende hoofdstukken worden de gevels beschreven.

Noordgevel

De noordgevel is opgebouwd uit een steens gemetseld trasraam van rode baksteen in kruisverband. Steenformaat is 174 x 82 mm met een 5 lagenmaat plus voeg van 260 mm. Voegwerk is gesneden uitgevoerd in een grijze (traskalk) mortel.

Boven het steens trasraam is aan de rechterzijde een spaarveld van halfsteens metselwerk van kalkzandsteen in waalformaat aangebracht. Strekken zijn 214 tot 219 mm, de 10 lagenmaat plus voeg is 616 mm. Het metselverband is halfsteens en het voegwerk is uitgevoerd in een met rode pigmenten gekleurde kalkmortel. Ook hier is een snijvoeg toegepast. In het spaarveld is een witgeschilderd gietijzeren stalraam met de afmeting 1000 x 430/570 mm opgenomen onder een gemetselde vensterboog van oranjegekleurde kalkzandsteen. De vensterdorpelstenen zijn geprofileerde gebakken verblendstenen met een kop van 105 x 55 mm. De overgang tussen het steens metselwerk en het spaarveld is afwaterend afgewerkt met een mortellaag.

De penanten zijn steens gemetseld in kruisverband met witte kalkzandsteen. De lagen bestaan afwisselend uit vier koppen respectievelijk een drieklezoor-kop-drieklezoor. De penanten lopen door tot de eerste verdieping.

Op de hoeken loopt het steens metselwerk door als penant, aan de rechterzijde van de deur is ook een penant gemetseld. De deuren zijn in het verleden vervangen, hiervoor is de sparing verhoogd. De gemetselde rollaag van oranje kalkzandsteen die het linker spaarveld beëindigt, liep in het verleden ook boven de deur door. Deze is weggehaald, een stalen latei is geplaatst en het metselwerk is plaatselijk hersteld met moderne kalkzandsteen, te herkennen aan de afwijkende kleur, het gladdere oppervlak en de afwezigheid van kalkpitten van stukken ongebluste kalk.

Boven de rollaag is halfsteens metselwerk van witte kalkzandsteen aangebracht, in het zelfde vlak als het spaarveld. De overgang tussen de steens rollaag en het halfsteens metselwerk is

ook hier afgewerkt met een afwaterend aangebrachte mortellaag. Boven de middelste penant is een eenvoudig muuranker aangebracht. Centraal is een witgeschilderd gietijzeren zevenruits boogvenster aangebracht onder een gemetselde vensterboog van oranje kalkzandstenen. Vensterdorpelstenen zijn ook hier geprofileerde verblendstenen. De topgevel volgt de contouren van het geknikte mansardedak.

Afbeelding 7: Noordgevel gezien vanuit het noordwesten.

Afbeelding 8, detailopname moderne deuren, trasraam met kleinere stenen, afwaterende mortelafwerking en metselwerk van witte kalkzandstenen in waalformaat met gekleurde mortel.

Afbeelding 9: gietijzeren stalraam onder gemetselde vensterboog, vensterdorpelstenen zijn geprofileerde verblendstenen.

Afbeelding 10: Later aangebrachte stalen latei, hersteld metselwerk, muuranker en centraal geplaatst gietijzeren venster in de topgevel.

Oostgevel

De oostgevel is een langgerekte gevel die aan de noordzijde grotendeels begroeid is met klimop. In dit gedeelte komen drie blinde spaarvelden voor. Aan de zuidzijde zijn twee deuren aangebracht en in het laatste spaarveld zit een venster met te openen ramen.

De gevelopbouw is gelijk aan de overige gevels met een gemetseld trasraam van steens metselwerk van gebakken steen met daarboven penanten van kalkzandsteen waartussen spaarvelden met halfsteens metselwerk zijn geplaatst. De gevels worden beëindigd met een rollaag van gekleurde kalkzandsteen.

De deuren zijn opgebouwd uit kraaldelen met een werkende maat van 113 tot 116 mm en een dikte van 20 mm. De profilering is handmatig aangebracht met een profielschaaf. Aan de binnenzijde van beide deuren zijn klampen aangebracht, de onderste en bovenste zijn uitgekeept in de sponningen van de kozijnen. De middelste klampen zijn tussenliggend uitgevoerd. De scharnieren zijn duimgehengen bij de zuidelijke deur en modernere gehengen bij de noordelijke deur. In het verleden heeft deze deur ook duimgehengen gehad, de duimen

zijn nog aanwezig in de kozijnstijl en de montagesporen van het geheng is nog aanwezig op de deur. Bij het vervangen van dit hangwerk is ook de draairichting van de deur gewisseld.

Het kozijnhout is uitgevoerd in de kopmaat van 120 x 70 mm met een sponning van 15 x 20 mm. De buitenhoek van het kozijn is aan de binnenzijde afgewerkt met een biljoening en loopt uit in een kapel. De kozijnstijlen zijn geborgd in de betonvloer met stalen strippen die zijn ingelaten in het kozijnhout.

De afwerking van de gevelopeningen is een donkerrode verf voor de ramen en deuren en een witte afwerking van de het kozijnhout.

Het raam is een latere toevoeging in de gevel en niet uit de bouwtijd. Dit is te zien aan de willekeurige beëindiging van het metselwerk van de dagkanten en het ontbreken van een vensterboog of rollaag in het metselwerk. Ter plaatse van de "oren" van het kozijn zijn reparaties in het metselwerk zichtbaar.

De deuropeningen zijn ook een latere toevoeging, ook hier zijn de sparingen later in de gevel aangebracht en is rondom het kozijn metselwerk zichtbaar van moderne kalkzandsteen met een grijze voeg. Tussen de kozijnen is in een afwijkende steensoort het trasraam uitgevoerd. De lagenmaat van dit metselwerk komt niet overeen met het oorspronkelijke werk.

De drie noordelijke spaarvelden hebben geen gevelopeningen. Aan de buitenzijde is door de dichte begroeiing niet te zien of hier latere toevoegingen zijn aangebracht. Aan de binnenzijde van de gevel zijn geen sporen hiervan aangetroffen. In dit rapport wordt daarom aangenomen dat deze delen origineel zijn.

Ter hoogte van de goot zijn smeedijzeren gootankers aangebracht.

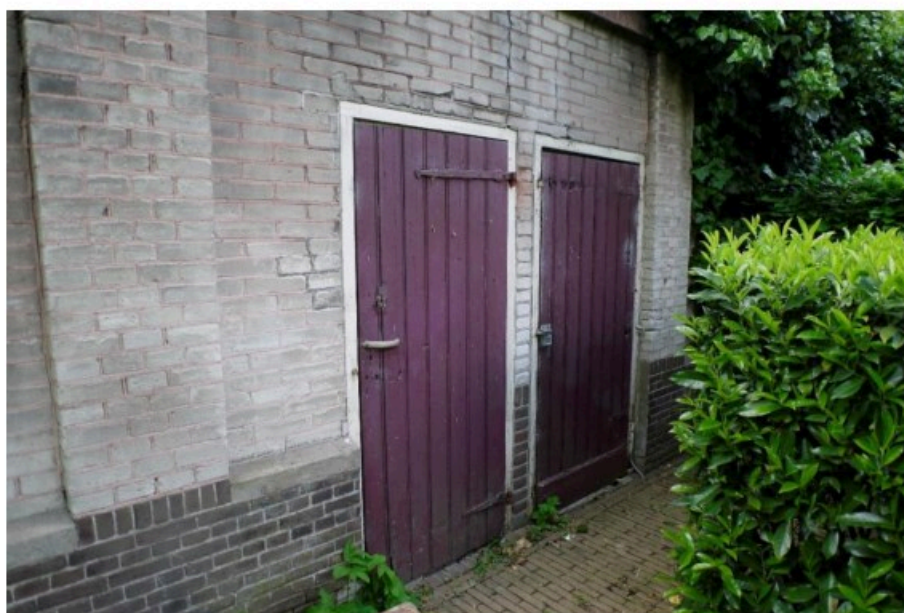
Afbeelding 11, dichtbegroeid noordelijk deel van de oostgevel, het gevelwerk kon niet worden geïnspecteerd op dit gedeelte.

Afbeelding 12: Zuidelijk deel van de oostgevel met raam de twee deuren.

Afbeelding 13: metselwerk aan de rechter dagkant van het kozijn laat zien dat de opening niet uit de bouwtijd is. Stenen zijn met wisselend succes gekapt. Reparatie met moderne kalkzandsteen is hier noodzakelijk geweest.

Afbeelding 14: Dubbele deuren, later aangebracht in de gevel. Deuren en kozijnen kunnen onderdeel van de schuur geweest zijn en hier hergebruikt.

Afbeelding 15: nieuw metselwerk van kalkzandsteen boven de deurkozijnen, afwijkende steen en grijze voeg wijst op latere toevoeging.

Afbeelding 16: gootanker dat de voormalige goot ondersteunde. Tegenwoordig is een nieuwe kunststof goot geplaatst.

Zuidgevel

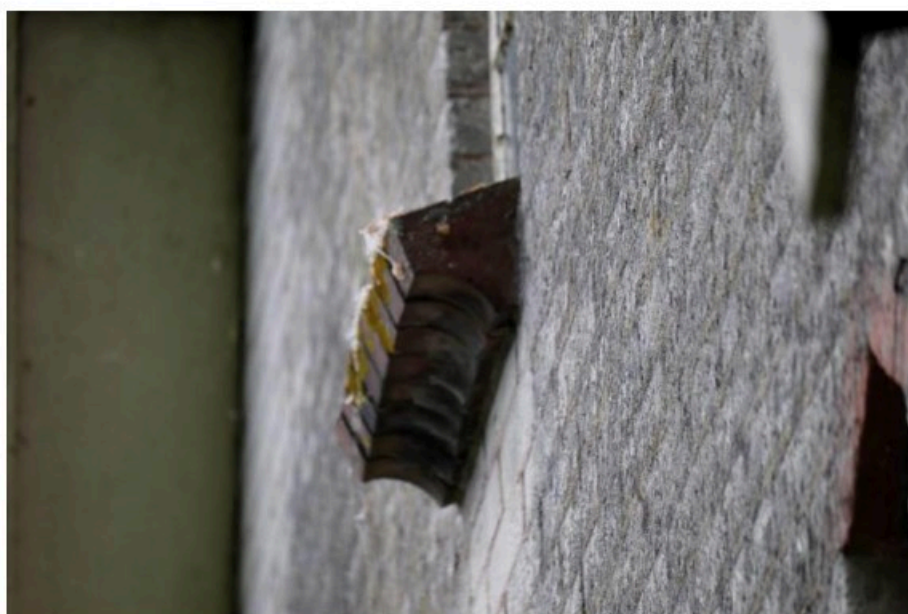
De zuidgevel ligt aan de zijde van de Oude Rijn. In deze gevel zijn in de onderste spaarvelden twee gietijzeren stalramen aangebracht. Zoals in de noordgevel is ook hier in de topgevel een hoog zevenruits gietijzeren boograam aangebracht.

Opmerkelijk is de sparing die is aangebracht op de eerste verdieping aan de rechterzijde; een opening afgewerkt aan de bovenzijde met twee schuingeplaatste gekleurde kalkzandstenen. De functie van deze sparing is niet bekend, wellicht moet er in de richting van de pluimveehouderij worden gedacht.

In deze gevel zijn geen latere toevoegingen aangebracht. Van alle gevels is deze historisch gezien het gaafst.

Afbeelding 17: zuidgevel gezien vanaf de overzijde van de Oude Rijn.

Afbeelding 18: Detail geprofileerde vensterdorpelstenen onder het boograam in de topgevel.

Afbeelding 19: sparing in gevel op het niveau van de eerste verdiepingvloer. Voegwerk is vervuild maar de oranje kleur is nog plaatselijk zichtbaar.

Westgevel

In de westgevel zijn een groot aantal aanpassingen uitgevoerd. Aan de noordzijde is een deurkozijn geplaatst. Het metselwerk is bij beide kozijnstijlen beëindigd met drieklezoren, daarom is deze opening qua grootte origineel. Het bovenlicht bestaat uit twee ruiten die direct in het kozijnhout zijn geplaatst. Het kalf is vrij licht uitgevoerd.

De deur lijkt niet origineel, het is een oude voordeur die aan drie zijden vergroot is door middel van het aanbrengen van een lat van 55 mm. De sporen van een oud slot en een deurknop zijn aan de scharnierzijde nog zichtbaar. De deur is afgehangen aan duimgehengen.

Boven het deurkozijn is nog een koppenlaag van witte kalkzandsteen te zien. Aan het gekleurde voegwerk is te zien dat deze laag uit de bouwtijd stamt.

In het eerste spaarveld is een stalraam aangebracht van het hetzelfde model dat ook in de noord- en zuidgevel is aangebracht. Ook dit raam is onder een vensterboog van oranje kalkzandstenen geplaatst. De vensterdorpelstenen zijn ook onder de overige stalramen geplaatst.

Het tweede spaarveld is kleiner en meet 1100 mm. Aan de opvulling met het modernere kalkzandsteenmetselwerk van gladdere stenen en grijze mortel is te zien dat dit een latere toevoeging is. Het is vanwege het formaat van dit spaarveld aannemelijk dat dit ooit een deuropening is geweest. De penanten aan weerszijden zijn uit de bouwtijd.

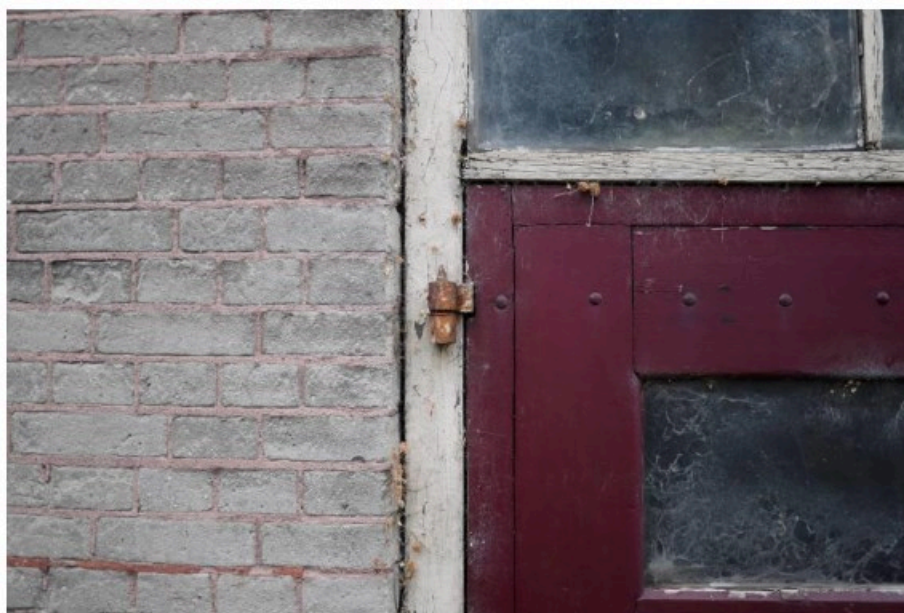
In het derde spaarveld is een modern houten kozijn geplaatst met drie ramen. Boven dit raam is een rollaag aangebracht van staande strekken van nieuw kalkzandsteen. Boven deze rollaag is het metselwerk hersteld. Vaag zijn hier nog de contouren van een gemetselde vensterboog zichtbaar. Het is mogelijk dat hier ook een stalraam aanwezig was.

Het vierde spaarveld is geheel opnieuw opgetrokken in moderne kalkzandsteen. Het trasraam is opgemetseld uit een donkerrode baksteen met een afwijkend formaat ten opzichte van het oorspronkelijke werk. Deze steen meet 200/205 x 92 x 53 mm. In dit spaarveld is een betonnen latei gegoten die doorloopt in de gemetselde penant. Duidelijk is dat zowel het spaarveld en de aangebrachte deuropening latere toevoegingen zijn.

Het laatste spaarveld aan de zuidzijde is weer een smal vlak. Dit deel is ongewijzigd. Het metselwerk is met de gekleurde voeg uit de bouwtijd. En gootanker is aanwezig vlak bij de penant.

Afbeelding 20. Weetgever gezien vanuit het noordwesten.

Afbeelding 21, detail van verbrede en verhoogde deur.

Afbeelding 22: Eerste spaarveld met stalraam.

Afbeelding 23: Tweede spaarveld, dichtgezette deuropening. Hier zijn moderne kalkzandstenen toegepast.

Afbeelding 24: Latere toevoeging in derde spaarveld, een drieruits venster. De herstellingen boven de rollaag geven de contouren aan van een gemetselde vensterboog.

Afbeelding 25: Vierde spaarveld, geheel vernieuwd in kalkzandsteen. Achter de minerale platen is de gegoten betonlatei zichtbaar.

Afbeelding 26: Zuidelijk deel van de oostgevel. Gootanker zichtbaar op de rollaag van oranje kalkzandsteen. Bemerkt het verschil in kleur en lagenmaat tussen het nieuwe en oude metselwerk.

Dak en dakconstructie

Het dak van de schuur is een langgerekte gebroken kap, ook Mansardekap genaamd. Dit type kap is naar de Franse architect François Mansart (1598-1666) vernoemd die dit type kap veelvuldig gebruikt heeft. Vanaf de eerste helft van de 19^e eeuw was dit type kap in Nederland populair vanwege ruimere zolderverdieping die deze vorm opleverde.

De kap van de schuur van Geestdorp 27 in Woerden is opgebouwd uit vier spanten die gelijkmatig verdeeld zijn over de lengte, met een onderlinge afstand van 2,5 m1.

De spanten zijn opgebouwd uit staanders, korbelen en liggers van fijn bezaagde grenen delen van 140 x 63 mm die onderling met getoogde pen- en gatverbindingen zijn verbonden.

Op deze spanten is een driehoeksspannt met makelaar geplaatst, ook onderling verbonden met pen-en gatverbindingen. In de bovenzijde van de makelaar is de nokbalk ingelaten.

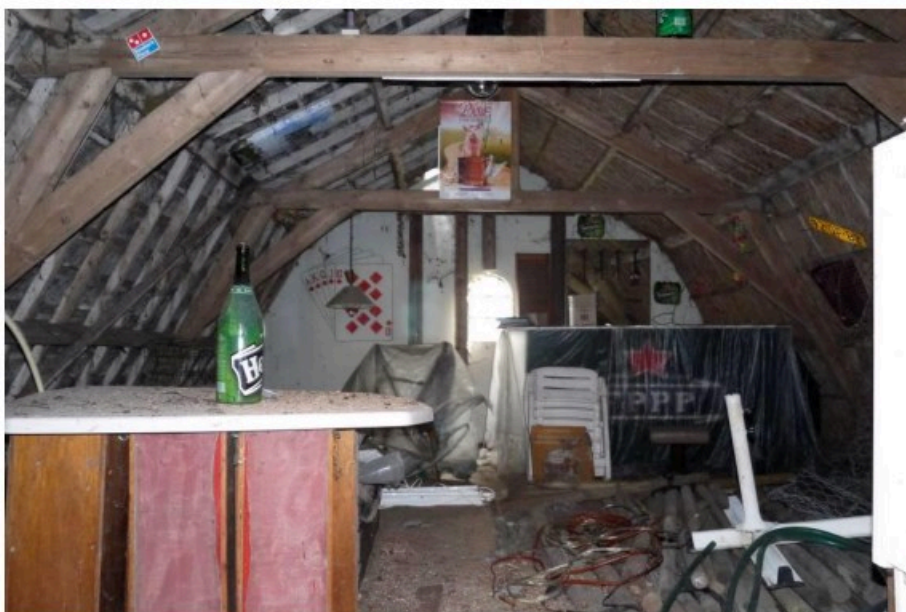
Op de spanten zijn aan beide zijden fijnbezaagde gordingen met een kopmaat van 125 x 50 mm opgelegd. Op de driehoeksspannten geborgd met een houten klos, op de ligger halfhouts ingekeept en op de staanders licht ingekeept.

Over de gordingen zijn sporen aangebracht van 63 x 43 mm met een hart-op-hartmaat van 355 tot 365 mm. Hierop zijn de panlatten van 34 x 18 mm gespijkerd met een onderlinge hartafstand van 225 mm. Al het toegepaste hout was destijds standaard in de handel verkrijgbaar. Het oostelijk gedeelte is voorzien van een laag rietisolatie onder de pannen tussen de sporen. Een gietijzeren dakraam is opgenomen aan de zuidzijde van het oostelijke dakvlak.

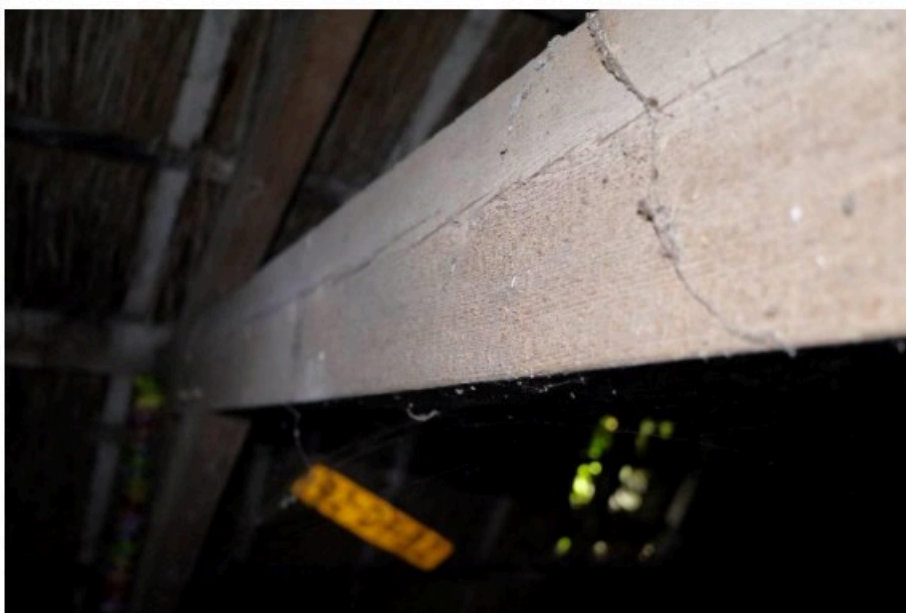
De dakbedekking is uitgevoerd met zwart gesmoorde Kruispannen. Deze pan die ook wel Bouletpan of Echterpan wordt genoemd is van verschillende fabricages. Op enkele pannen is aan de binnenzijde "STOOM-PANNENFABRIEK VAN ECHT" te lezen. Deze aanduiding duidt op een productieperiode tussen 1877 en 1920. Het is daarom aannemelijk dat deze pannen uit de bouwtijd stammen. De fabriek in Echt had indertijd de licentie om Kruispannen te produceren. De zwarte kleur werd gemaakt door het reducerend stoken van de pannen. Dit stookproces zonder zuurstof werd ook wel smoren genoemd. De klei was dezelfde als werd toegepast voor de roodbakkende pannen.

Voor Mansardekappen waren ook knikpannen beschikbaar, deze zijn hier niet toegepast. De pannen van de hoge dakvlakken steken iets door over de onderliggende vlakken. De nok is afgewerkt met gesmeerde holle vorsten. Plaatselijk zijn hiervan exemplaren vervangen.

De uiteinden van het dak steken circa 300 mm over en zijn afgewerkt met witte dek- en windveren, deze zijn van later datum. De gordingen zijn geprofileerd afgewerkt en geschilderd. De goten zijn van kunststof, een latere vernieuwing van de oorspronkelijke goten. In de gevels zijn de oude gootankers nog zichtbaar.

Afbeelding 27: Kapconstructie gezien naar het noorden, rechts is de riet-isolatie zichtbaar.

Afbeelding 28: Detailopname van fijnbezaagde ligger.

Afbeelding 29: Opname richting het noorden.

Afbeelding 30: Fabrieksstempel van de Stoompannenfabriek van Echt op de binnenzijde van een zwart gesmoorde kruispan op het westelijk dakvlak.

Afbeelding 31: Noordelijke topgevel met dek- en windveren, gesmoorde kruispannen en aangesmeerde holle vorsten van het westelijke dakvlak.

Afbeelding 32: Moderne dakgoot en plaatselijk vervangen kruispannen in het westelijk dakvlak.

Afbeelding 33: Gootanker op penant westgevel.

Interieur.

Op de begane grond zijn in de betonvloer de contouren van de oude indeling als stal zichtbaar. Aan de oostzijde is een verhoging in de betonvloer. In het midden is de voergoot zichtbaar. Deze loopt breder uit naar het zuiden. De toegangsdeuren voor het vee kunnen in de noordgevel -bij de vernieuwde deuren, of in de westgevel bij de dichtgemetselde geveldelen aanwezig zijn geweest.

De gevels zijn aan de binnenzijde plaatselijk gepleisterd met een witte kalkmortel.

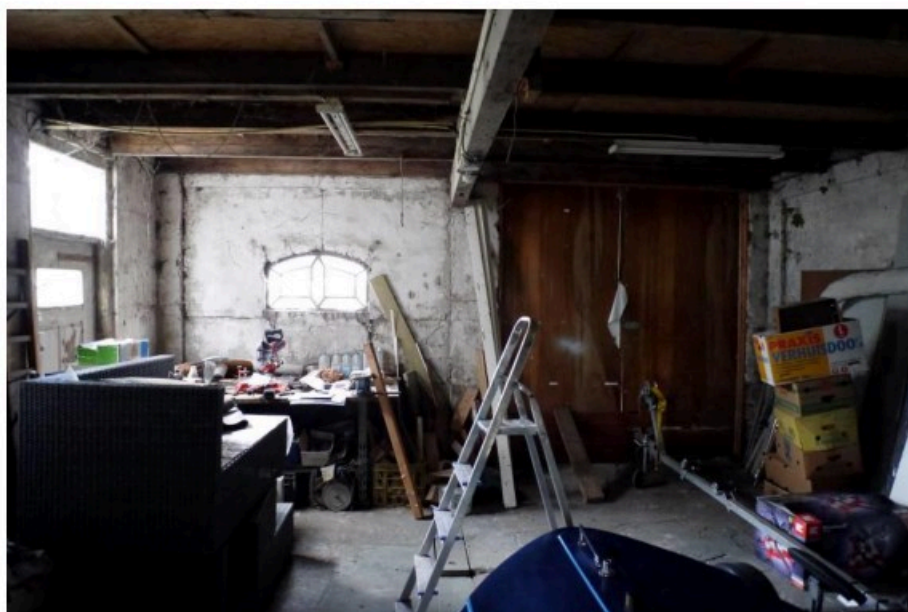
Aan de zuidoostzijde is nieuw metselwerk aangebracht dat een ruimte vormt. Het plafond is afgewerkt met witgeschilderd houten plaatmateriaal. In deze ruimte is een eenvoudige gemetselde schoorsteen aanwezig. De schoorsteen komt uit in het oostelijk dakvlak en reikt tot onder de nok van het dak.

De balklaag van de zolderverdieping is grotendeels zichtbaar vanaf de begane grond en bestaat uit een houten moerbalk met een kopmaat van 273 x 122 mm. Deze balk is in het midden gelast met een schuine liplas en wordt ondersteund door het nieuwe metselwerk en één houten staander.

Aan de noordzijde is een sparing van een pen- en gatverbinding zichtbaar aan de onderzijde van de balk. Het is mogelijk dat hier een houten stijl geplaatst was.

Op de moerbalk zijn de kinderbalken met een kopmaat van 177 x 73 mm opgelegd op een hartafstand van 830-850 mm. Ter plaatse van de vijfde balk gerekend vanuit de noordgevel is op de muur een spoor van een wand zichtbaar.

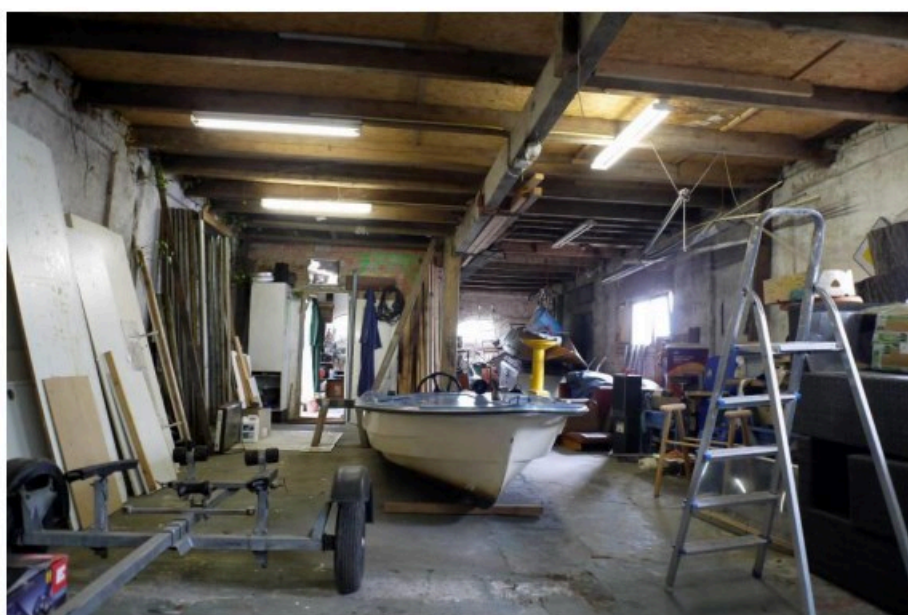
Tussen de houten staander en het metselwerk van de oostelijke ruimte is een eenvoudige houten trap geplaatst die toegang geeft tot de zolderverdieping.

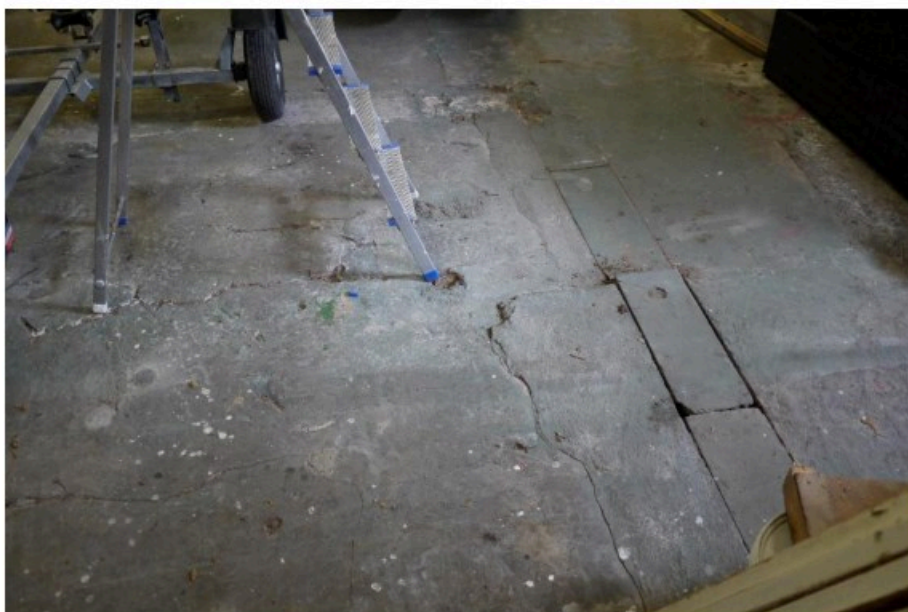
Afbeelding 34: Begane grond gezien naar het noorden, links gepleisterd metselwerk en rechts de vernieuwde dubbele deuren.

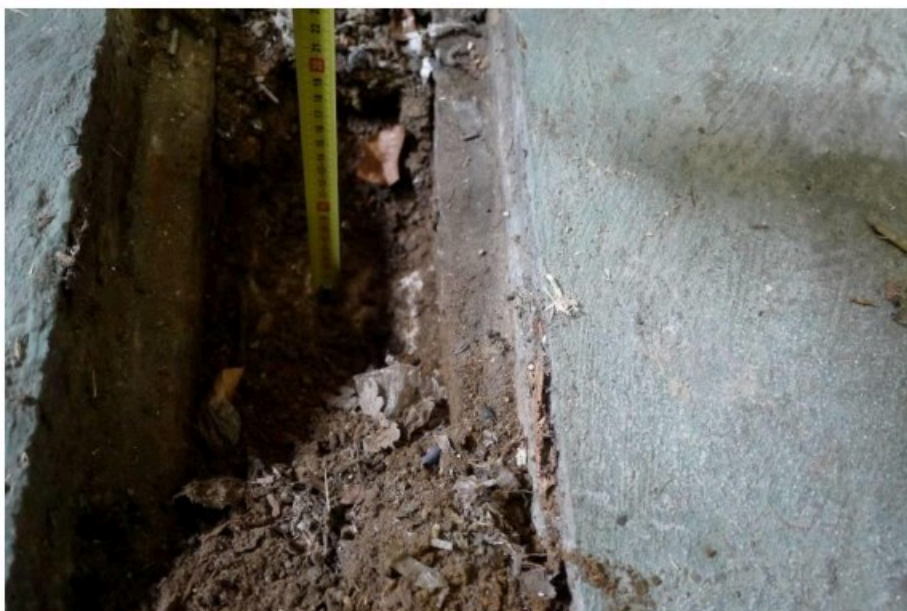
Afbeelding 35: Balklaag van de verdiepingsvloer, links de sporen van de verwijderde wand.

Afbeelding 36, begane grond van de schuur, gezien naar het zuiden.

Afbeelding 37. Dichtgezette voergoot in de betonvloer in het noordelijk gedeelte.

Afbeelding 38, detailopname van voergoot.

Waardenstelling

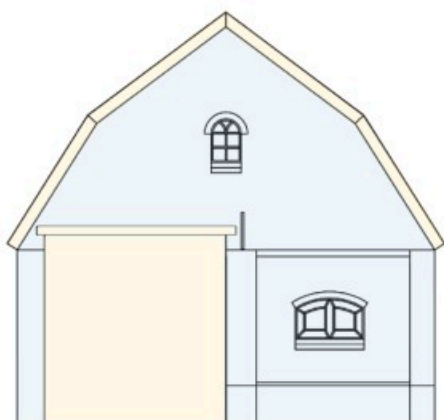
In de volgende plattegronden zijn de historische waarden aangegeven.

Hiervoor worden drie kleuren gebruikt: blauw voor een hoge monumentwaarde, groen voor een positieve monumentwaarde en geel voor een indifferente monumentwaarde.

Plafonds worden met een kruis aangeduid.

Noordgevel

De noordgevel heeft overwegend een positieve monumentwaarde vanwege de gaafheid van de gevel met de gietijzeren ramen. De onderdelen die een indifferente waarde hebben zijn de latere toevoegingen, in dit geval de dubbele deuren met de vergrote gevelopening met latei en de vernieuwde dek- en windveren.

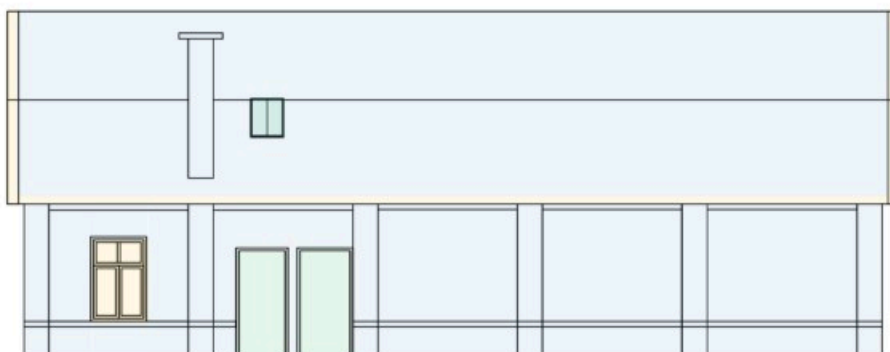

Afbeelding 39, ingetekende monumentwaarden van de noordgevel.

Oostgevel

De oostgevel heeft ook overwegend een positieve monumentwaarde. In groen zijn de twee deuren aangegeven, deze hebben een positieve monumentwaarde omdat deze oudere deuren waarschijnlijk ergens anders in de schuur waren aangebracht en hergebruikt zijn. Ook het dakraam is met groen aangegeven.

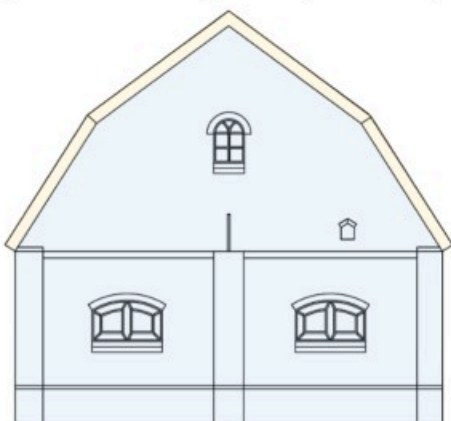
In het geel zijn de indifferente monumentwaarden aangegeven, in dit geval het raam in het zuidelijk deel van de gevel, de dakgoot en de dek- en windveren.

Afbeelding 40, ingetekende monumentwaarden van de oostgevel.

Zuidgevel

De zuidgevel is historisch gezien de gaafste gevel van de schuur. In deze gevel zijn vrijwel geen veranderingen aangebracht op de vernieuwde dek- en windveren na.

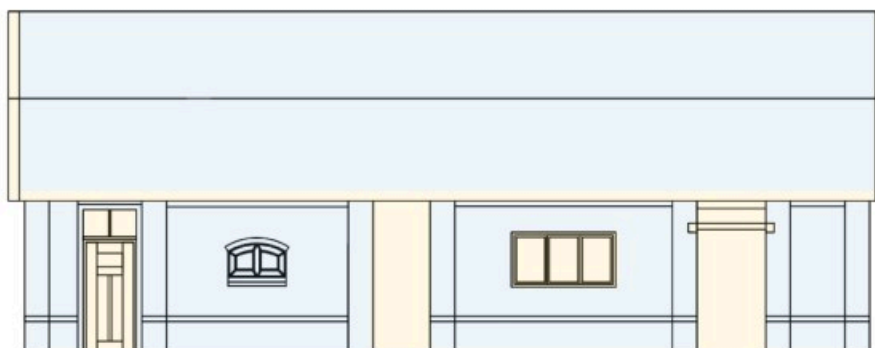

Afbeelding 41, ingetekende monumentwaarden van de zuidgevel.

Westgevel

De westgevel is grotendeels origineel op de gevelopeningen na.

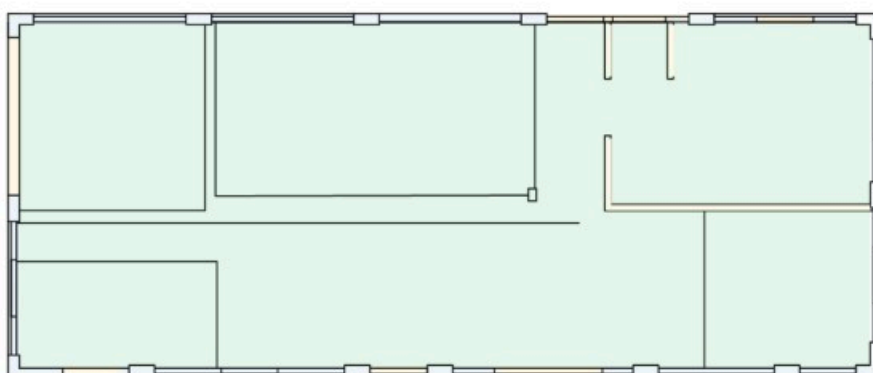
Het kozijn van de deur aan de linkerkzijde is blauw gekleurd vanwege de hoge monumentwaarde. De geplaatste deur is een latere invulling van het kozijn en daarom met geel gemarkeerd. De twee spaarvelden die met modern metselwerk zijn dichtgezet zijn ook geel gekleurd. Het drieruits venster is een latere toevoeging, net zoals de dakgoot en de dek- en windveren. Daarom hebben deze ook een indifferente monumentwaarde.

Afbeelding 42, ingetekende monumentwaarden van de westgevel.

Begane grond

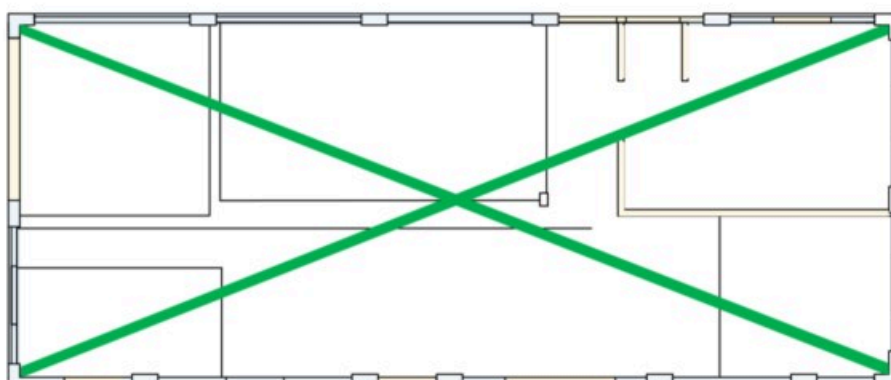
Op de begane grond zijn in de betonvloer nog de contouren van de vroegere indeling als stal zichtbaar. Het meest duidelijke voorbeeld hiervan is de voergoot die in het midden van de ruimte is aangebracht en is afgedekt met betonnen tegels. De gehele begane grondvloer heeft daarmee een positieve monumentwaarde. De nieuw aangebrachte gemetselde binnenwanden hebben een indifferente monumentwaarde.

Afbeelding 43: Ingetekende monumentwaarden van de begane grondvloer. De lijnen in de vloer geven de verschillende vloervlakken aan. Links in het midden van de ruimte de smalle strook die de voergoot aangeeft.

Verdiepingsvloer

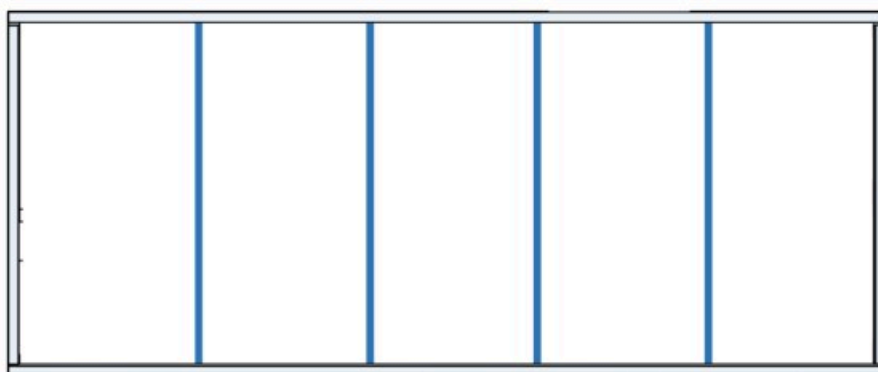
De verdiepingsvloer heeft een positieve monumentwaarde. De balklaag is grotendeels intact maar de vloerdelen zijn in het verleden vervangen voor OSB platen.

Afbeelding 44, positieve monumentwaarde voor de balklaag van de verdiepingsvloer.

Spanten zolderverdieping

De spanten van de kapconstructie op de zolderverdieping hebben alle een hoge monumentwaarde vanwege hun gaafheid.

Afbeelding 45, hoge monumentwaarde van de spanten van de kapconstructie.

Conclusie en samenvatting.

De schuur gelegen aan Geestdorp is een bijzonder gebouw. Veel onderdelen zijn sinds de bouwtijd onveranderd gebleven. De schuur is gebouwd met het destijds als hoogwaardig product geclassificeerde kalkzandsteen. De fraaie afwerking met gekleurde voegen en geprofileerde vensterbankstenen geven aan dat de schuur niet goedkoop gebouwd is.

De schuur geeft een mooie samenvatting van de moderne bouwmaterialen die in de bouwtijd beschikbaar waren zoals het kalkzandsteen uit Woerden en de kruispannen uit Echt. Van de gietijzeren ramen zijn geen fabrikanten bekend maar dit kunnen ook Nederlandse bedrijven zijn geweest. Het gebouw heeft vanwege de toepassing van deze technische en typologische ontwikkelingen een algemene historische waarde. Het tijdsbeeld van de opkomst van het kalkzandsteen als buitentoepassing is wat betreft bouwtechniek van bouwhistorische waarde.

De architectuur van het gebouw is ook typisch voor deze tijd. De gevels hebben een sobere maar smaakvolle decoratie met gekleurde kalkzandsteen en gekleurde voeg. De Mansardekap is een dakvorm die in de bouwtijd veel werd toegepast. Hierdoor heeft het gebouw een architectuurhistorische waarde.

De ensemblewaarde komt tot uiting in de relatie met de boerderij "Boschlust" dat een rijke geschiedenis heeft. Ook de gebruikshistorie is hieraan gekoppeld.

